

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Viery Pepelovej, v právnej veci žalobcu **V.**, zastúpeného JUDr. E., proti žalovanému **Z.**, o zaplatenie 1 047 500 Sk s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. decembra 2006 č. k. 35 Cb 80/00-1309,, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **potvrzuje**.

Odvolanie žalovaného **odmieta**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu o zaplatenie 1 032 550,-Sk so 17% úrokmi z omeškania ročne od 7. apríla 1999 až do zaplatenia zamietol. Vo zvyšku konanie zastavil a žalovanému priznal náhradu trov konania 100 000 Sk. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca v novom konaní o veci svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaným Z., ktoré získal užívaním časti nehnuteľnosti - predajne potravín v období od 6. apríla 1998 do 6. apríla 1999, ustálil na sumu 1 032 500 Sk so 17,6 % úrokmi z omeškania od 7. apríla 1999

do zaplataenia, a to späťvzatím žaloby, o ktorej súd prvého stupňa rozhodol podľa § 96 O.s.p. Žalovaným užívaná P. sa nachádza na prvom nadzemnom podlaží budovy na ulici K., súpis č. X. vo Z., postavenej na parcele č. X. vedenej S vo Z. na LV č. X. vo výmere 413 m².

Uviedol, že na základe zmluvy o predaji časti podniku č. 735/1996, uzavretej medzi spoločnosťou V.. a F. z 28. februára 1996 a rozhodnutia o nepeňažnom vklade, tvorenom okrem iných Nehnutelností aj budovou súp. č. X., postavenou na parcele KN č. X., k.ú. Z., žalobca prevzal na seba záväzky s.r.o. V. súvisiace s ťarchami a obmedzeniami, ktoré boli na nehnuteľnosti uvalené. Súd prvého stupňa riešil prejudiciálnu otázku, či žalovanému vzniklo za obdobie od 6. apríla 1998 do 6. apríla 1999 právo bezplatne užívať nebytové priestory o rozlohe 413 m², vlastníkom ktorých je žalobca. Na základe vykonaných dôkazov, ale najmä Dohody o združenej výstavbe zo 16. decembra 1971 a Hospodárskej zmluvy o užívaní obchodného strediska z 24. mája 1974, vrátane jej dodatkov ustálil, že užívacie právo, dohodnuté združujúcimi organizáciami, platne vzniklo. Keďže sa zo zákona užívacie právo zmenilo na nájom, bol žalobca, ktorý do základného imania získal ako nepeňažný vklad celú nehnuteľnosť budovy C., povinný ponechať nebytové priestory k bezplatnému užívaniu. Užívateľom vznikla povinnosť hradiť len pomernú časť nákladov.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť, pretože popiera existenciu užívacieho práva a prechod takéhoto záväzku na neho. V odôvodnení odvolania nesúhlasil s právnym posúdením Hospodárskej zmluvy o užívaní obchodného strediska z 24. mája 1974. Poukázal, že podľa právnych predpisov platných v čase vzniku tejto zmluvy, právo užívať národný majetok mohlo vzniknúť len na základe § 348 Hospodárskeho zákonníka a predpisov s ním súvisiacich. Keďže zmluva neobsahuje dohodu o všetkých podstatných náležitostiach (určenie majetku, spôsob jeho užívania, odplata) a taktiež nebolo vydané právoplatné rozhodnutie národného výboru o pridelení daných miestností do užívania, je tento právny úkon pre

rozpor s právnymi predpismi neplatný. Taktiež namietal platnosť dodatku č. 3 tejto zmluvy, obsahujúci dojednanie platnosti zmluvy na 50 rokov z dôvodu neurčitosti, nakoľko nie je zrejmé, ktorá združená organizácia zmluvu uzavrela.

Ďalej tvrdil, že ak by aj teoreticky právo bezplatného užívania k predajni potravín vzniklo, táto povinnosť na žalobcu Zmluvou o predaji podniku č. 735/1996 neprešla, nakoľko v nej nie je špecifikovaný objekt užívania. S., bola jedným zo spoločníkov, ktorí zakladali spoločnosť žalobcu V C., s.r.o., Z. a podľa rozhodnutia súdu mala vložiť do základného imania zakladanej spoločnosti ako nepeňažný vklad podnik, resp. jeho časť. Podľa žalobcu táto skutočnosť nebola v konaní preukázaná. Tvrdil, že jeho vklad tvorili veci, okrem iných aj nehnuteľnosti, pričom novovzniknutá spoločnosť prevzala na seba len záväzky súvisiace s ťarchami a obmedzeniami uvalené na nehnuteľnosti, nie iné.

Na pojednávaní pred odvolacím súdom uviedol, že proti právoplatnému rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16 Cob 105/2007 podal podnet k podaniu mimoriadneho dovolania a poukázal, že otázku užívacieho práva riešil v tomto konaní súd prvého stupňa ako prejudiciálnu otázku, vychádzajúc z ustanovenia § 135 O.s.p., pričom vychádzal zo skutočnosti, že neboli dané podmienky pre prerušenie konania v zmysle § 109 O.s.p.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie tiež žalovaný. Uviedol, že i keď bol v konaní úspešný, nesúhlasí s odôvodnením niektorých záverov súdu prvého stupňa. Zastával názor, že súd prvého stupňa mal venovať pozornosť len užívaciemu právu vyplývajúcejmu z privatizačného projektu. Nesúhlasil s odôvodnením rozhodnutia, týkajúceho sa vzniku právneho vzťahu podľa ustanovenia § 348 Hospodárskeho zákonníka, nakoľko toto ustanovenie pre daný prípad nie je použiteľné. Zastával názor, že združovatelia uzavreli hospodársku zmluvu o združení podľa § 360a Hospodárskeho zákonníka. Nesúhlasil s názorom, že Z. oprávnené disponoval s právom bezplatného užívania predmetnej časti nehnuteľnosti a že toto právo na neho aj od právneho predchodcu prešlo. Taktiež nesúhlasil s odôvodnením, že Z. dosiahol zápis spoluvlastníckych práv do katastra nehnuteľností a že toto jeho právo bolo rozhodnutím okresného súdu anulované.

Podľa žalovaného súd prvého stupňa nesprávne uviedol, že žalobca mal právo Z. z týchto priestorov vypratať. Navrhol napadnutý rozsudok vo veci samej, ako aj vo výroku o trovách konania potvrdiť a zrušiť a vypustiť ním namietané odôvodnenie rozhodnutia.

Na pojednávaní pred odvolacím súdom vyslovil názor, že jeho odvolanie je prípustné, nakoľko nesmeruje voči dôvodom rozhodnutia ako takým, ale voči vyriešeniu prejudiciálnej otázky súdom.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že jeho odvolávka na ustanovenie § 348 Hospodárskeho zákonníka je nesprávnym posúdením právnej povahy vzťahov medzi pôvodnými združovateľmi - právnymi predchodcami sporových strán. Zastával názor, že užívacie právo združovateľom vzniklo de jure uzavretím Zmluvy o združenej výstavbe a de facto dňom kolaudácie. Následná zmluva o užívaní len zakotvovala práva a povinnosti strán. Tieto zmluvy sú platné a ako také boli zakotvené i v privatizačných projektoch. Predložil rozhodnutia o vyriešení prejudiciálnej otázky práva užívať nehnuteľnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 od. 2 O.s.p.) po nariadení pojednávania podľa § 214 ods. 1 O.s.p. prejednal vec v napadnutom rozsahu a z uvedených dôvodov podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniam nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaným, ktoré získal užívaním nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu bez právneho dôvodu. Žalovaný sa bránil tým, že nehnuteľnosti užíva oprávnene, na základe uzavretých zmlúv. Skutočnosť, či žalovaný užíval nehnuteľnosti na základe platných právnych úkonov, skúmal súd prvého stupňa ako prejudiciálnu otázku. Počas odvolacieho konania nadobudol právoplatnosť rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. septembra 2007 sp. zn. 16 Co 105/07, v ktorom krajský súd v konaní medzi žalobcom Z., proti žalovanému V., o určenie práva užívať časť nehnuteľnosti, potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, podľa ktorého je žalobca oprávnený užívať časť nehnuteľnosti - budovy známej ako C.,

nachádzajúcej sa na ulici K. súpisné č. X., vo Z., postavenej na parcele č. X., o výmere 3274 m², vedenej Správou katastra vo Z. na LV č. X. na žalovaného, a to časť nehnuteľnosti známej toho času ako P., vyznačenou v znaleckom posudku č. X., ktorý vypracoval Ing. D. na str. 14, v situačnom nákrese vyznačenou ako časti 8-13, nachádzajúcou sa na prvom nadzemnom podlaží o celkovom výmere 413,60 m², z čoho 291,15 m² tvorí plocha predajne, 56,68 m² tvorí plocha skladu a 38,99m² tvorí plocha komunikácií a 24,78 m² tvorí plocha ostatných priestorov, pričom žalobca má právo užívať túto nehnuteľnosť od 28.7.1998 do 17.12.2029. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol.

Podľa § 159 od. 2 O.s.p. pre súdy a iné štátne orgány je výrok právoplatného rozsudku záväzný, pokiaľ posudzuje ako predbežnú otázku medzi účastníkmi právny vzťah, ktorý bol právoplatne vyriešený súdnym rozhodnutím. Vychádzajúc z tohto ustanovenia odvolací súd doplnil dokazovanie oboznámením s uvedeným rozsudkom o určenie užívacieho práva a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je oprávnený, nakoľko žalovaný podľa právoplatného rozhodnutia súdu nehnuteľnosť žalobcu užíva na základe právneho dôvodu. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Žalovaný v podanom odvolaní súhlasil s rozhodnutím súdu prvého stupňa a navrhol vypustiť ním namietané časti odôvodnenia rozhodnutia. Nakoľko podľa § 202 ods. 4 O.s.p. odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné, odvolací súd podľa § 218 od. 1 písm. d/ O.s.p. odvolanie žalovaného odmietol.

Úspešný žalovaný sa náhrady trov odvolacieho konania vzdal, preto mu ich náhradu odvolací súd nepriznal.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 12. júna 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu